

Acords de Govern

14 d'abril de 2015

El Govern analitza el document que enviarà a Europa amb reflexions i propostes sobre la revisió de la política europea de veïnatge

- La Generalitat participa en la consulta que ha obert la UE per redefinir les relacions amb els països del sud de la Mediterrània i els de l'Europa de l'Est, tenint en compte la seva experiència en l'àmbit euromediterrani i la seva tradició europeïsta
- El document aposta, entre d'altres, per reforçar el paper del Secretariat de la UpM i donar més protagonisme als parlaments, als ens subestats i locals, amb funcions creixents en l'establiment de complicitats regionals
- La proposta, que es farà arribar properament a la Comissió Europea, s'ha fet amb la col·laboració d'experts i institucions

El Consell Executiu ha analitzat el document que enviarà properament a la Comissió Europea amb reflexions i propostes sobre la revisió de la política europea de veïnatge (PEV) que ha obert la UE per adaptar-la al context actual. Després de més de deu anys, la UE ha obert una consulta per redefinir les relacions amb els països del sud de la mediterrània i els de l'Europa de l'Est, tenint en compte que no ha assolit els objectius que es va fixar. Fruit de la implicació i la voluntat europeïsta històriques de Catalunya, el Govern de la Generalitat participa d'aquest procés consultiu amb un document de propostes, que s'ha elaborat en col·laboració amb experts i institucions i des de l'experiència catalana en la política euromediterrània.

La consulta oberta per aprovar una nova política europea de veïnatge, que es tancarà el proper mes de juny, s'ha obert a partir d'un document conjunt de l'alt representant per a Afers Exteriors i Política de Seguretat de la Comissió Europea. El Govern de la Generalitat, atesa la seva experiència en l'àrea del Mediterrani, participa activament en aquest debat amb un document de propostes que s'ha debatut a la reunió del Consell Executiu. La proposta destaca la cooperació multilateral, en la qual l'Executiu ha estat molt actiu en el Procés de Barcelona (que al novembre complirà 20 anys) i la Unió per la Mediterrània (UpM), constituïda el 2008.

Més enllà d'una resposta als reptes de seguretat, el que busquen tant la PEV com el Procés Euromediterrani és associar a la UE un conjunt de països que sumen prop de 400 milions d'habitants i que tenen destacades complementarietats demogràfiques i comercials, amb l'objectiu de constituir una regió estable i pròspera, capaç de competir amb els altres grans espais econòmics. Desenvolupada en el context de l'ampliació de la Unió de 2004, la PEV es fonamenta en l'assistència financera, institucional i política per consolidar les seves economies en una via de creixement i estabilitat.

El document que el Govern de la Generalitat aportarà en aquest procés consultiu gira a l'entorn de 6 grans eixos:

1. **Ambició i realisme.** En la revisió de la PEV, la UE ha de trobar un punt d'equilibri entre ambició i realisme que tinguin en compte les possibilitats del context actual, però també la legítima aspiració dels països veïns. A la Mediterrània, Rússia, Turquia, l'Iran, la Xina i els països del Golf han augmentat la seva presència comercial, política i fins i tot militar, i han posat en qüestió l'hegemonia europea. La UE ha assignat 15.400 milions d'euros per al període 2014-2020, un esforç raonable que supera en un 35% el pressupost del septenni anterior. El Govern aposta per una redistribució de la despesa que tinguin en compte la significació històrica dels desafiaments que es presenten a la Mediterrània. No és lògic que la despesa per càpita de la PEV a alguns països de l'est sigui 10 vegades més alta que als països del sud més poblats.
2. **Diversificació versus fragmentació.** El repte principal de la UE és accentuar la diversificació de la PEV sense posar-ne en qüestió la dimensió regional. Per evitar que la diversificació contribueixi a la fragmentació, la política de veïnatge ha de tenir en compte l'existència d'interessos diferenciats entre els socis i integrar-los en la proposta global.
3. **Política de veïnatge i política exterior.** La UE ha d'articular la PEV amb la seva política exterior i amb la política exterior dels estats membres. Aquesta articulació també ha de progressar amb els tres partenariats que s'han constituït: la UpM, el partenariat amb l'est i la sinergia del mar Negre. Ho ha de fer de manera diferenciada, amb respecte a les singularitats de cada veïnatge.
4. **Els veïns també tenen veïns.** El document convida a una major integració de les polítiques per al Magreb amb les que s'arbitren per a l'Àfrica subsahariana; tant des del punt de vista del mercat com dels moviments humans i la seguretat. En aquest sentit, la crisi del Pròxim Orient convida a buscar noves formulacions de la política de veïnatge a l'est de la Mediterrània que tinguin en compte els països del Golf i Turquia, que tot i no formar part del veïnatge, són actors decisius per al futur de la regió.
5. **Proximitat i apropiació (*ownership*).** El Govern aposta per la participació de la societat civil en la definició dels programes i en la seva implementació. La revisió de la PEV hauria de donar més protagonisme als parlaments, als ens subestats i locals, amb funcions creixents en l'establiment de complicitats regionals.

6. **Més articulació entre la UpM i la PEV.** Malgrat les seves limitacions polítiques i pressupostàries, és l'expressió més avançada d'una política multilateral a la Mediterrània. Es tracta d'un espai polític únic i compartit, tenint en compte que hi coincideixen tots els països de la UE, 10 països àrabs, Israel, Turquia i 3 països europeus que no pertanyen a la Unió. La consolidació del Secretariat de la UpM ha de permetre reforçar la seva centralitat política en el diàleg euromediterrani. El Govern entén que ha de ser una aposta de la UE i dels països membres i que cal dotar el Secretariat de la UpM d'una dimensió més global per dur a terme les reformes de la PEV. La celebració del 20è aniversari de la Conferència euromediterrània, el proper 20 de novembre, és una bona oportunitat per a situar la UpM al centre de les relacions entre Europa i els països del sud i l'est de la Mediterrània.

El Govern reserva 6,9 milions d'euros aquest 2015 per a contractes públics amb entitats socials i centres especials de treball

- **El Consell Executiu aprova la reserva social d'aquest 2015: 5.576.350 euros per a contractes a través de centres d'inserció sociolaboral o entitats sense ànim de lucre amb aquesta finalitat, i 1.350.000 euros per a contractes amb centres especials de treball**
- **Tot i les limitacions legals de la reserva social (destinada a contractes menors i amb objectes concrets), l'any passat la Generalitat va poder vehicular 33 milions d'euros en contractes i encàrrecs de gestió amb finalitats d'inserció social, fruit del compromís del Govern amb el Tercer Sector Social**
- **Les noves directives europees aprovades en matèria de contractació pública permetran al Govern establir properament una reserva de contractació social sense limitació contractual**

El Govern ha aprovat l'acord pel qual es fixen les quanties que han d'assolir els departaments de l'Administració de la Generalitat, organismes autònoms i empreses públiques per al 2015 en la contractació reservada al foment dels objectius socials i en la realitzada als centres especials de treball. La reserva aprovada és de 6,9 milions d'euros i té com a finalitat facilitar l'accés general d'aquestes entitats i centres a la contractació pública.

La reserva de contractació pública és una reserva establerta per la Generalitat de Catalunya per a centres i empreses d'inserció laboral per a contractes menors o procediments negociats en àmbits com ara la conservació i el manteniment de béns immobles, serveis de missatgeria, d'arts gràfiques, de restauració o de neteja, entre d'altres. Per aquest concepte el Govern ha reservat enguany 5.576.350 euros. En paral·lel, ha aprovat també una reserva d'1.350.000 euros per a la contractació amb centres especials de treball (CET), que té com a objectiu indirecte la inserció laboral de persones amb discapacitat i la integració de persones amb risc d'exclusió social. Es tracta en aquest cas d'una reserva prevista a la llei espanyola de contractes del servei públic que el Govern de la Generalitat estableix voluntàriament per la voluntat d'impulsar la contractació pública amb entitats que tenen com a principi fomentar aquests objectius socials.

Les dues reserves de contractació aprovades al Consell Executiu posen de manifest el suport de la Generalitat al Tercer Sector Social de Catalunya, com palesa també el compliment decidit dels objectius previstos de reserva social per al 2014 per part dels departaments, organismes autònoms i empreses públiques.

El Consell Executiu ha analitzat de fet el grau de compliment de la reserva aprovada l'any passat, que s'ha situat en el 137%. I és que, tot i les limitacions que estableix la reserva social, el Govern va poder vehicular l'any passat contractes i encàrrecs de gestió amb finalitats d'inserció social per valor de 33 milions d'euros. En concret, l'Administració de la Generalitat i les entitats del seu sector públic van fer contractes reservats a centres d'inserció sociolaboral i a centres especials de treball per un import total de 9,4 milions d'euros, i van formalitzar contractes amb CET, addicionals a la reserva efectuada, per 8,7 milions més.

A banda, va promoure encàrrecs de gestió amb finalitats d'inserció social per 15,1 milions d'euros, de manera que, en conjunt, la inversió efectuada el 2014 en aquests conceptes va ser de més de 33 milions d'euros.

Les noves directives europees en matèria de contractació pública aprovades el febrer de 2014 permetran que el Govern pugui establir properament una reserva de contractació social sense límits en els tipus i els objectes de contractes.

DISTINCIONS

El Govern distingeix amb la Creu de Sant Jordi 27 personalitats i 15 entitats

- La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona o entitat per part de la Generalitat de Catalunya

El Govern ha acordat concedir la Creu de Sant Jordi a 27 personalitats i 15 entitats que s'han destacat pels serveis prestats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o, més generalment, en el pla cívic i cultural.

La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona per part de la Generalitat de Catalunya. La distinció es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les persones naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya. Qualsevol ciutadà, grup de ciutadans o entitat pot demanar que s'atorgui aquest guardó a alguna persona, ja sigui física o jurídica.

Les 27 personalitats que rebran la distinció en l'edició d'enguany són:

Jordi Aguadé i Clos. Ceramista. Pel prestigi assolit en la pràctica de la ceràmica i del disseny i per la seva dedicació a la cultura. Deixeble i col·laborador de Josep Llorens Artigas. Col·laborador també de Joan Miró i de Joan Vila Grau, entre d'altres, l'any 1960 contribueix a fundar el grup de disseny multidisciplinari La Cantonada. Els seus treballs han obtingut diverses distincions, entre les quals destaca la Medalla d'Or de l'Estat de Baviera, el 1980.

Josep Miquel Aixalà i Martí. Realitzador de publicitat i editor de cinema i vídeo. Pel conjunt de la seva activitat al sector de la comunicació audiovisual, on ha excel·lit amb la seva feina a la productora Ovideo o al grup Mediapro, entre altres referents, i la seva intervenció en films, anuncis i programes televisius. Ha col·laborat amb creadors prestigiosos i ha aconseguit diversos premis, la majoria en festivals internacionals. També en destaca l'activitat docent.

Josep Maria Aragonès i Rebollar. Sacerdot. En reconeixement al seu compromís cívic i a una activitat espiritual exercida com a representant d'un cristianisme obert, acollidor i arrelat a Catalunya. L'activisme cultural que el distingeix ha contribuït valuosament a la dinamització del municipi de Torrelavit i del Penedès amb diverses iniciatives, moltes d'elles adreçades a infants i joves.

Peter Bush. Traductor i professor de traducció literària. Per la projecció de la cultura catalana a partir del treball que l'acredita com el traductor més important actualment de les lletres catalanes a la llengua anglesa. Ha fet les versions de *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda; *El quadern gris*, de Josep Pla, i *Incerta glòria*, de Joan Sales, entre altres títols i autors. Guardonat el 2014 per la Fundació Ramon Llull, també ha traduït a l'anglès literatura castellana i portuguesa.

Maria Teresa Cabré i Castellví. Lingüista i filòloga. En reconeixement a una trajectòria científica i docent que ha contribuït a prestigiar la llengua catalana. El 1994 crea un grup de recerca que s'ha consolidat en l'àmbit de la lingüística aplicada al lèxic. Catedràtica de Terminologia i Lingüística a la Universitat Pompeu Fabra (UPF), on dirigeix l'Observatori de Neologia i coordina la Càtedra Pompeu Fabra. També és presidenta de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

Ramon Coll i Huguet. Concertista i catedràtic de piano. Per una trajectòria reconeguda dins i fora de les terres de parla catalana i pel seu virtuosisme, que ha estat acompanyat per una consciència de perfeccionament constant i de recerca. Ha col·laborat com a solista amb les orquestres més prestigioses. Pertany a una generació que ha sabut transmetre a la cultura pianística de Catalunya els ensenyaments i l'experiència recollida dels grans mestres europeus.

Manuel Antoni Condeminas Hughes. Empresari i diplomàtic. Pel seu paper en la vida econòmica catalana i singularment per la seva trajectòria diplomàtica. Ha estat secretari general del Cos Consular a Barcelona. Des de 1987 és cònsol general honorari de Malàisia a Barcelona, i ha organitzat diferents viatges promocionals d'empresaris catalans a aquell país del sud-est asiàtic.

Lluís Coromina Isern. Empresari i filantrop. Pel conjunt d'una trajectòria compromesa amb les comarques gironines, amb especial dedicació al món de l'art i la cultura, l'atenció a les persones i la preservació de la fauna i el medi natural. Impulsa, des del 2007, una fundació privada que canalitza aquestes activitats mitjançant la promoció i el patrocini de diverses iniciatives a Catalunya, el Brasil i la República de Guinea.

Llibert Cuatrecasas i Membrado. Advocat, economista i polític. Per la dedicació continuada al servei de Catalunya que ha exercit des de diferents àmbits, nacionals i internacionals. Ha format part del Parlament de Catalunya, el Congrés dels Diputats o el Consell d'Europa, i ha representat i assessorat el Govern de la Generalitat en afers europeus i exteriors. Actualment presideix l'Institut d'Estudis Humanístics Miquel Coll i Alentorn.

Joan de Muga Dòria. Galerista i editor. Per la seva trajectòria de compromís amb la creació contemporània. Vinculat des del 1976 a la Galeria Joan Prats i

impulsor d'altres espais d'art a Nova York, Los Angeles i Barcelona, ha destacat per la promoció internacional d'artistes catalans. També és rellevant la seva tasca al capdavant d'Ediciones Polígrafa i l'edició i distribució d'obres de grans creadors a través de Polígrafa Obra Gràfica, que té presència a les principals fires d'art del món.

Eudald Maideu i Puig. Metge i promotor cultural. Per la seva trajectòria en l'àmbit de la medicina, a nivell assistencial i acadèmic. Ha presidit la Societat Catalana de Sexologia i pertany a la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. També per la promoció del patrimoni i altres activitats culturals, singularment a la comarca del Ripollès. Destaca l'impuls en la descoberta i restauració del castell de Mataplana, vinculat a aquest llinatge i a la llegenda del comte Arnau.

Jesús Massip i Fonollosa. Arxiver, historiador i poeta. En reconeixement a la seva dedicació a la cultura des dels anys més difícils. Ha sabut projectar al conjunt de Catalunya la singularitat cultural de les Terres de l'Ebre. Destaca la seva tasca com a director de l'Arxiu Històric de Tortosa i de l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics, també de Tortosa, a més d'un seguit de treballs bibliogràfics. És membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Vicenta Pallarès i Castelló. Activista cultural i cívica. Per una destacada tasca de dinamització duta a terme des de Caldes de Montbui i estesa al conjunt de Catalunya. És presidenta d'Acció Cívica Calderina i de la Federació d'Associacions de Caldes. La seva dedicació continuada al manteniment de les tradicions i a la promoció de la cultura l'ha dut a presidir la Federació Catalana de Catifaires, organitzadora, el 2012, del IV Congrés Internacional d'Art Efímer.

Lluís Pasqual i Sánchez. Director de teatre i d'òpera. Pel talent que distingeix la seva aportació a l'escena i a la cultura catalana i europea. Fundador del Teatre Lliure l'any 1976, que dirigeix actualment. També ha estat director del Centro Dramático Nacional-Teatro María Guerrero de Madrid, de l'Odéon-Théâtre de l'Europe de París i de la Biennal de Teatre de Venècia, a més d'assessor artístic del Teatro Arriaga de Bilbao. Ha obtingut prestigiosos guardons, nacionals i internacionals.

Joan Pera. Actor de teatre, cinema i televisió, un dels més populars en el món de l'espectacle a Catalunya des d'un sentit de l'humor genuí. Entre els seus èxits destaca el paper de nebot de Joan Capri a la sèrie d'humor *Doctor Caparrós, medicina general*, i la seva interpretació a la comèdia de Neil Simon *La extraña pareja*, amb Paco Morán. També destaca com a director i actor de doblatge, singularment del nord-americà Woody Allen.

Carme Pinós i Desplat. Arquitecta, urbanista i interiorista. En reconeixement a una activitat professional rellevant, associada inicialment a Enric Miralles,

amb qui col·labora en el projecte olímpic de Barcelona 92. Professora a universitats d'Alemanya i dels Estats Units, el 1991 obre el seu propi estudi d'arquitectura. Ha estat guardonada amb dos premis FAD, el Premi Nacional d'Arquitectura del Govern espanyol (1995) i el Premi Nacional d'Arquitectura i Espai Públic (2008).

Agustí Pons i Mir. Periodista i escriptor. Per la seva significativa presència en el panorama periodístic del darrer mig segle a Catalunya. Ha treballat a *El Noticiero Universal*. També va formar part de l'equip fundacional de l'*Avui*, del qual ha estat subdirector d'opinió, cultura i espectacles. I especialment pel seu mestratge en l'elaboració, entre d'altres, de biografies de referència com les dedicades a Joan Triadú, Pere Calders, Maria Aurèlia Capmany, Nèstor Luján, Raimon Noguera i Salvador Espriu.

Philippe Saman. Director de la Cambra de Comerç i Indústria Francesa de Barcelona. Per la valuosa activitat que ha dut a terme, des de 1980, al capdavant de la primera de les cambres franceses establertes fora del país. Durant tot aquest temps, ha enfortit amb eficàcia les relacions comercials entre Catalunya i França en un marc europeu progressivament renovat. Destaca la seva consideració envers Catalunya.

Mercè Sampietro i Marro. Actriu. Per la seva trajectòria de conjunt en els àmbits del cinema, el teatre, la televisió i el doblatge. Vinculada des de sempre a l'escena, la seva versatilitat li ha proporcionat èxits merescuts en el món de l'espectacle. Entre 2003 i 2006 presideix l'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques d'Espanya. Les sèries televisives en les quals ha intervingut, entre elles les produïdes per Televisió de Catalunya, han posat més a l'abast la qualitat del seu treball.

Llorenç Sànchez i Vilanova. Escriptor i activista. Pel conjunt d'una obra que depassa el centenar de títols i que constitueix una valuosa promoció de la Poble de Segur, el Pallars i, per extensió, les comarques del Pirineu. Entre els seus llibres destaquen *El comtat de Pallars 768-1491* (1975), *El temple parroquial de la Poble de Segur* (1983) i *L'aventura hidroelèctrica de la vall de Capdella* (1991). També ha contribuït al progrés social i econòmic d'aquest entorn.

Anna Soler-Pont. Agent literària, productora audiovisual i escriptora. Per la vàlua d'una activitat destacada a partir del 1992 amb la fundació de l'agència Pontas, que li ha procurat projecció internacional. És rellevant la promoció internacional que ha fet de la literatura dels països d'Àfrica. Comissària el 2007 del programa de la cultura catalana com a convidada d'honor a la Fira del Llibre de Frankfurt, també ha impulsat projectes per al cinema i la televisió i ha elaborat una antologia de contes africans, a més de ser coautora de la novel·la *Rastres de sàndal*.

Carles Vallbona i Calbó. Metge. Pel prestigi d'una trajectòria desenvolupada des de la ciutat nord-americana de Houston, tant a nivell assistencial com acadèmic. Com a col·laborador de la NASA, destaca el seu treball pioner en informàtica mèdica i recerca sobre els efectes de la immobilització en els pacients. També ha excel·lit en el control de la hipertensió arterial i la diabetis. A Catalunya, ha presidit el Consell Assessor sobre l'Activitat Física i Promoció de la Salut i és vocal del patronat de l'Hospital General de Granollers, on s'integra l'Observatori de la Salut Dr. Carles Vallbona.

Emma Vilarasau Tomàs. Actriu. Per la trajectòria de conjunt que la distingeix en els àmbits del teatre, el cinema i la televisió. Bona part de la seva activitat escènica està vinculada a la companyia del Teatre Lliure. Implicada en la creativitat i la projecció del nou cinema català, les sèries i pel·lícules televisives en les quals ha intervingut han posat més a l'abast el seu talent artístic. Ha estat reconeguda amb nombrosos guardons.

Miquel Vilardell i Tarrés. Metge. En reconeixement al conjunt del seu treball al sector mèdic, tant en l'aspecte assistencial, com en l'acadèmic i corporatiu. Catedràtic de Medicina Interna a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), ha presidit les societats catalana i espanyola de medicina interna i el Col·legi Oficial de Metges de Barcelona. També ha coordinat el conegut com a *informe Vilardell* sobre la sostenibilitat del sistema sanitari català. Actualment és president del Consell Assessor per a la Sostenibilitat i el Progrés del Sistema Sanitari (CASOST) del Govern de la Generalitat.

Carles Vilarrubí i Carrió. Empresari. Per la seva presència significativa en la vida econòmica i social catalana a través de diferents empreses i institucions. Entre moltes altres iniciatives, destaca el seu paper en la posada en marxa de *Catalunya Ràdio* i *RAC1*. És vicepresident de la banca Rothschild Espanya i president del hòlding CVC Grupo Consejeros i de la corredoria d'assegurances Willis S&C. També és vicepresident del Futbol Club Barcelona i responsable de l'àrea institucional i internacional del club.

A títol pòstum:

Jacint Mora i Obrador. Emprenedor. En reconeixement, a títol pòstum, al conjunt de la seva trajectòria econòmica, social i política. A més de l'activitat empresarial, és remarcable la seva actuació en entitats financeres de gran significació a Catalunya. Socialment, destaca la seva tasca com a fundador i president d'Obinso, entitat dedicada a la reinserció de drogodependents. La seva actuació directiva a la Generalitat de Catalunya també ha estat un bon exemple de servei col·lectiu.

Francesc Xavier Vilamala i Vilà. Forner. En reconeixement, a títol pòstum, a la seva contribució al sector i a la promoció dels valors alimentaris del pa. Durant més de tres dècades compagina l'ofici artesà amb la presidència del

Gremi de Flequers de Barcelona. Destaca el seu impuls a la tasca de formació i singularment el seu paper en la creació del “Pa de Sant Jordi”, un dels productes alimentaris tradicionals que s’han consolidat en temps recents a Catalunya.

Les 15 entitats guardonades amb la Creu de Sant Jordi són:

Agrupació Sardanista l’Ideal d’en Clavé de les Roquetes. Entitat fundada l’any 1960 que ha contribuït, des del barri de les Roquetes de Barcelona, a ensenyar i difondre la sardana i a promoure la dansa i la música tradicionals. Organitzadora del conegut aplec anual al parc de la Guineueta, també destaca la seva tasca de formació de monitors en l’àmbit sardanístic i el foment d’activitats culturals catalanes, especialment al districte barceloní de Nou Barris.

Alter Mútua de Previsió Social dels Advocats de Catalunya a Quota Fixa. En el cent setanta-cinquè aniversari d’una de les institucions rellevants del mutualisme a Catalunya des dels valors de la solidaritat, l’ajuda mútua i la consciència col·lectiva. Està desplegada a tots els col·legis d’advocats catalans per a la previsió social dels seus membres, i exerceix sobretot una modalitat asseguradora de caràcter voluntari, alternatiu i complementari al sistema públic de la Seguretat Social.

ASPASIM. Entitat els inicis de la qual es remunten a l’any 1938, i que des de diferents barris de Barcelona es dedica a l’atenció a les persones amb discapacitat psíquica greu en tots els àmbits vitals. El conjunt de la seva activitat educativa, ocupacional i residencial i els valors que transmet constitueixen un exemple molt vàlid de suport als més vulnerables i a la seva millor integració dins la societat.

Associació Egueiro. Pels més dels trenta anys de treball en l’àmbit de la rehabilitació de les persones amb problemes de drogodependències. La seva valuosa activitat, en estreta col·laboració amb l’Administració, ha permès tractar més de vuit mil pacients des de diverses comunitats terapèutiques. Destaca la seva capacitat d’adaptació a les necessitats canviants del col·lectiu que atén.

Cadí Societat Cooperativa Catalana Limitada. En el centenari de la creació d’una empresa que, des de la Seu d’Urgell, és una de les cooperatives ramaderes més prestigioses de Catalunya i la més antiga de l’Estat del sector lleter. La seva contribució destacada a l’economia pirinenca, singularment a les comarques de l’Alt Urgell i la Cerdanya, ha contribuït amb eficàcia al reequilibri territorial del país.

Casa Pairal Fundació Privada. Residència de gent gran a Vilassar de Mar, en funcionament des dels primers anys del segle XX i constituïda com a

Fundació el 1950. Per la continuïtat i l'eficàcia de la seva dedicació a les persones amb unes instal·lacions de qualitat, amb prestacions àmplies i amb la professionalitat d'un equip d'atenció integral des del punt de vista mèdic, social i psicològic.

Castells i Planas de Cardedeu. Taller de construccions escenogràfiques situat a prop de Cardedeu, des d'on els germans Jordi i Josep Castells i Planas i part dels seus descendents han creat escenografies per a companyies teatrals del prestigi de Comediants, La Cubana, Dagoll Dagom o La Fura dels Baus. També han treballat per al cinema, la televisió i la publicitat. Per la creativitat i l'ofici demostrats durant més de tres dècades i la seva contribució valuosa a la cultura.

Comunitat de Monges Benedictines del Monestir de Sant Daniel de Girona. En la celebració del mil·lenari d'aquest cenobi, creat a partir de la venda de l'alou de Sant Daniel a la comtessa Ermessenda i el seu espòs, el comte Ramon Borrell. La seva comunitat, l'única benedictina femenina de Catalunya que resideix al mateix lloc on va néixer, està integrada actualment per set monges que compten amb un ampli suport social i promouen el paper del monestir com a referent de patrimoni i impulsor de cultura.

Confraria de Mestres Fusters i Gremi de Fusters, Ebenistes i Similars de Barcelona. Per la seva contribució, documentada des de mitjans del segle XIII, a la dignificació dels oficis de la fusta en totes les seves variants. La Confraria i el Gremi han promogut l'ús i el coneixement d'aquest material i han fomentat la innovació d'un sector que, sobretot pel que fa al moble, el disseny i la construcció, té una presència significativa en la vida de les persones i en el progrés de les societats.

Facultat de Biblioteconomia i Documentació de la Universitat de Barcelona. En el marc de l'Any de les Biblioteques, que coincideix amb el centenari de la creació de la Xarxa de Biblioteques Populars de la Mancomunitat de Catalunya i de l'Escola Superior de Bibliotecàries, de la qual la Facultat és hereva. Per la continuïtat d'uns estudis ben implicats en la transformació d'una professió que ha sabut adaptar-se a les necessitats de la societat. L'aprenentatge de nous sistemes d'informació i de documentació contribueix a fer més eficaç aquest impuls.

Fundació Hospital de Sant Pau i Santa Tecla. Entitat vinculada a un centre sanitari creat fa 550 anys, amb orígens al segle XII. Per la seva contribució continuada a la salut i al benestar de la ciutat de Tarragona i del seu entorn. Destaca l'atenció a les persones de qualsevol condició, incloses les més desvalgudes, i la seva capacitat d'adaptació a les vicissituds històriques i a les noves necessitats sanitàries i socials.

Fundació Privada Vallès Oriental. En el cinquantenari d'una entitat que, al seu entorn i al conjunt de Catalunya, és un exemple de dedicació perquè les

persones amb discapacitat intel·lectual puguin gaudir de les mateixes oportunitats que tothom. Des de la convicció que aquests pacients i també els seus familiars han de veure reconeguts i garantits els drets a l'autonomia personal, la inclusió social i una vida i una educació de qualitat.

Grup de Treball Estable de les Religions (GTER). Com a entitat pionera a la península Ibèrica i de referència a Europa en el seu àmbit. L'integren representants de diverses confessions que fan del diàleg interreligiós una base de convivència, de pedagogia i d'acció des de la pau, l'harmonia entre les creences i la col·laboració per contribuir a un món humanament més respectuós, culturalment més plural i socialment més inclusiu.

Hospital del Mar. En la commemoració del centenari d'una institució sanitària de Barcelona vinculada especialment als seus barris marítims. Dedicat inicialment a combatre les malalties infeccioses i les epidèmies greus, en la dècada del 1970 del segle XX s'hi va crear la primera unitat de deshabitació de toxicomanies de Catalunya. Centre de referència durant la celebració dels Jocs Olímpics del 1992, destaca tant per la tasca assistencial com la de recerca, integrades actualment al Parc de Salut Mar.

Teatre Romea. Pel paper rellevant que aquest equipament, creat el 1863, ha tingut en la cultura i la societat de Barcelona i de Catalunya. Al seu escenari s'han estrenat obres memorables del teatre català, vinculades a autors, directors i actors de primer nivell. Del 1981 al 1997 esdevé la seu del Centre Dramàtic de la Generalitat. Gestionat actualment pel Grup Focus, el compromís persistent dels seus propietaris ha aconseguit l'adaptació del Romea als nous corrents escènics i a les tendències culturals contemporànies.

Altres acords del Govern

Decret de reestructuració del Servei Català de Trànsit per incrementar la seva capacitat per implementar les polítiques del Pla Estratègic de Seguretat Viària 2014-2020

El Consell Executiu ha aprovat el decret de reestructuració del Servei Català de Trànsit (SCT) per tal d'incrementar la capacitat de l'organisme i implementar, d'aquesta manera, les polítiques i les actuacions concretes al Pla Estratègic de Seguretat Viària 2014-2020. El document té com a objectiu principal reduir un 50% les víctimes mortals per accident de trànsit a Catalunya respecte al 2010, tal com marca la Unió Europea.

El nou decret d'estructura estableix 26 òrgans actius, 1 menys que fins ara. Aquesta reducció comporta un estalvi de gairebé 14.000 euros respecte al pressupost actual, ja que es donen de baixa llocs estructurals i llocs singulars a la relació de llocs de treball del Servei Català de Trànsit.

La nova reestructuració permetrà al SCT dotar-se d'uns sistemes d'informació i de gestió de qualitat, i millorar la formació i l'educació viària, entre d'altres.

Compra de radiotransmissors per als centres penitenciaris

El Consell Executiu ha autoritzat el Departament de Justícia a destinar 1.343.100 euros per dotar els centres penitenciaris de Catalunya de radiotransmissors i altres elements necessaris per a la comunicació interna. El Govern compleix així amb el mandat del Parlament de Catalunya.

L'Executiu ha comprovat, a través del Departament de Justícia, l'estat dels serveis i comunicacions internes del conjunt de centres penitenciaris i centres educatius de justícia juvenil. Un cop auditades les condicions de seguretat i conservació dels equips, ha donat llum verda a la inversió en radiotransmissors. Part dels equips es destinaran a substituir material de necessària renovació, mentre que la resta es destinarà a la dotació dels nous centres penitenciaris. Els equips seran adquirits a partir de l'exercici actual i durant els propers 5 anys.